Klára Nevečeřalová

Kočky vědí

Jak vnímají a chápou člověčí svět

mladá fronta

Kočky vědí

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Klára Nevečeřalová
Kočky vědí – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Kočky vědí

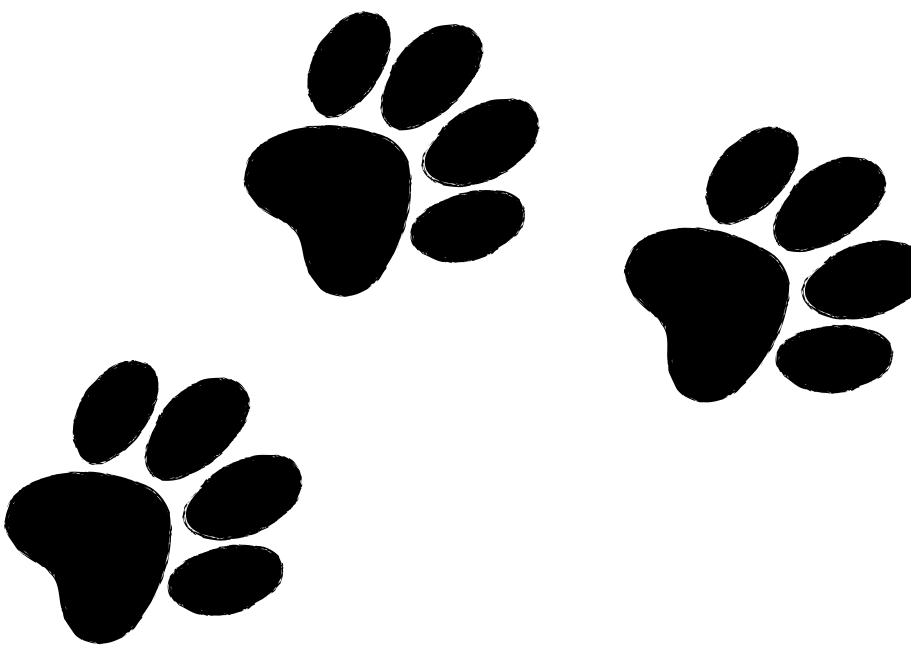

Klára Nevečeřalová

Kočky vědí

Jak vnímají a chápou člověčí svět

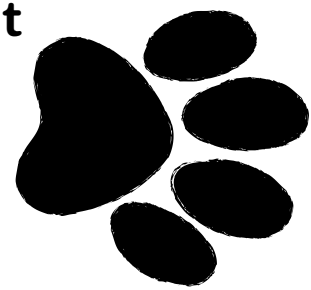

mladá fronta

Restorio

Vědění je mocnější meče. Chcete se naučit, jak poslat své přečtené knihy dál s minimem úsilí? Tak zamiřte na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Obsah

Poděkování **17**
Předmluva **21**
Všechno je jinak aneb Něco jako úvod **29**
Lidské vs. kočičí smysly **41**
Čich 43
Zrak 48
Sluch 53
Hmat 56
Soužití člověka a kočky **65**
Budování společné důvěry 67
Stres! **75**
Stresové odezvy organismu 75
Konejšivé signály **93**
Není kočka jako kočka **113**
Zařízení domácnosti **127**
Kočičí lékárnička 129
Hygiena s kočkou 133
Mentální stimulace 142
Aromaterapie v domácnosti **173**
Magické kočky **189**
O autorce **203**

Věnováno mé mamince a tatínkovi, že mě nenutili dělat,
co mě nebaví, a podporovali mě vždy v mých zájmech
i přes vidinu nejisté budoucnosti.

„Mám rád kočky,
protože mám rád svůj domov
a ony se krok za krokem stávají jeho duší.“

JEAN COCTEAU
francouzský básník,
prozaik a dramatik 1889–1963

Poděkování

Ráda bych poděkovala své rodině, zejména svému muži Mílovi, který mě v kočičích záležitostech podporuje tak, jak by to neuměl asi nikdo jiný, a pomáhá mi ve všem, v čem mé dovednosti pokulhávají, nebo je nezvládám časově. Třeba při úklidu domácnosti nebo řízení auta. Působí i jako technická podpora ve chvíli, kdy ten „zatracenej krám“ počítač si zase dělá, co chce. Děkuji i svým přátelům, kteří při mně zůstávají, přestože jsem časově vytížená a občas jim nezvedám telefony. Vážím si toho, že jim stále stojím za to, aby znovu zkoušeli ukořistit si mě pro sebe. Jmenovitě musím vypíchnout Katku Pořízkovou, Natálii Mazúrovou, Lucku Zjanovou a Marušku Neumannovou. Vím, že to se mnou a mým časem není kolikrát lehké, a o to víc si cením, že se mnou pořád držíte basu. Musím poděkovat Kláře Mandausové, která mi dala možnost tuto knihu vytvořit a byla mi oporou, když jsem si s čímkoli nevěděla rady. Chci poděkovat i svým klientům a teamu Bad-kitty, že do mě vkládají důvěru, svěřují mi své starosti s kočkami a nehledají rychlá instantní řešení, například vyhodit kočku na ulici a podobně. Bojujeme spolu malé i velké bitvy, dost často se jedná o velmi náročné běhy na dlouhou trať. A zapomenout nemohu ani na své milované chlupaté děti Barbuchu, Toníka, Lunu a Williho, které jsou pro mě nevysychající studnicí vědomostí a studijních materiálů o životě koček v bytě.

Předmluva

Dlouho jsem si myslela, že jsem člověk psí. Znáte to – lidi se rádi dělí na kočkomily a psomily. Coby dítě jsem sice otlapkávala všechna koťata i dospělé kočky u prababičky na statku, ale sotva jsem povyrostla, moje srdce zahořelo naplno pro psy. Možná jsem si tehdy myslela, že kočkám nerozumím. Pes udělá haf, dá packu, zakoulí očima a vy víte, že si chce hrát, nebo nechce, a pak zavrčí. Stačí kousek pamlsku a plní příkazy, leží oddaně u nohou, pokaždé, když dorazíte domů, má radost, jako byste se vraceli z výpravy na severní pól. A to jste přitom byli jen vysypat odpadky. Pes je zkrátka čitelné stvoření. Kočka přijde, kdy chce. Hladíte ji, vrní, a pak najednou zatne drápky do stehna, aby se odrazila, a je fuč. Udělat sedni za dobrotu? Zbláznili jste se? Ona přeci není cvičená opice… nebo pes.

Když dcera rozum brala, tedy přicházela do let, kdy chce každé dítě zvíře, byli jsme s jejím tatínkem postaveni před vážnou otázku, co s tím? On důrazně odmítl psa, protože mu kdysi jeden umřel a bál se znovu prožívat stejnou bolest, já poučená vlastním dětským zklamáním, kdy jsem místo vytouženého pejska dostala andulku (taky jsem ji měla ráda!), jsem vymyslela třetí cestu, ani pes, ani pták, kočka. Dcera byla nadšená a já si malinko oddychla, nikomu bych se nepřiznala, že se kočka nemusí venčit a tudíž na mě zbude míň práce a povinností (všechny spojené